

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.

MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 20.6.2014

Čj. MSP-243/2014-OD-SPZ/3

Nejvyšší soud ČR

Burešova 20

657 37 Brno

Věc: ods. M. L., R. K. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: tr. spisy OS Plzeň-sever sp.zn. 1 T 214/2008, OS Plzeň-město sp.zn. 9 T 49/2009

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněné M. L, trvale bytem R., a obviněné R. K., trvale bytem R., t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v Opavě,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 9.6.2010 č.j. 1 T 214/2008-401 v případě obv. M. L.,

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 12.7.2010 č.j. 1 T 214/2008-409 v případě obv. R. K.

Usnesením Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 9.6.2010 č.j. 1 T 214/2008-401 bylo podle § 278 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto, že se povoluje obnova trestního řízení ve věci ods. M. L. odsouzené rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2009 č.j. 1 T 214/2008-231, který nabyl právní

moci dne 18.3.2009, a to ve výroku o trestu a současně se ruší tento výrok o trestu u ods. M. L. Usnesení nabylo právní moci dne 9.6.2010.

Usnesením Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 12.7.2010 č.j. 1 T 214/2008-409 bylo podle § 278 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto, že se povoluje obnova trestního řízení ve věci ods. R. K. odsouzené rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2009 č.j. 1 T 214/2008-231, který nabyl právní moci dne 11.2.2009, a to ve výroku o trestu a současně se ruší tento výrok o trestu u ods. R. K. Usnesení nabylo právní moci dne 12.7.2010.

Pravomocným rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2009 č.j. 1 T 214/2008-231 byly obě obviněné M. L. a R. K. uznány vinným jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zákona pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b) tr. zákona, zčásti dokonaný, zčásti ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona. Za tyto trestné činy byl oběma obviněným podle § 238 odst. 2 tr. zákona za použití § 45 odst. 1 a § 45a odst. 1 tr. zákona a § 35 odst. 1 tr. zákona uložen úhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin. Trestná činnost byla spáchána v době od 6.7.2008 do 19.8.2008.

Trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.8.2008 sp.zn. 5 T 122/2008 byla obv. R. K. uznána vinnou pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona a pokračujícím trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona a odsouzena podle § 247 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 a § 45 odst. 1 tr. zákona a s přihlédnutím k § 45a odst. 1 tr. zákona k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 roků. Obv. M. L. byla trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.8.2008 sp.zn. 5 T 122/2008 uznána vinnou pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. zákona a odsouzena podle § 247 odst. 2 za použití § 45 odst. 1 s přihlédnutím k § 45a odst. 1 tr. zákona k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin. Trestní příkaz nabyl právní moci ve vztahu k obv. R. K. dne 8.11.2008 a ve vztahu k obv. M. L. dne 9.10.2008. Trestná činnost byla obviněnými spáchána dne 4.8.2008 a 5.8.2008.

Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 26.5.2009 č.j. 9 T 49/2009-290 byla obv. R. K. uznána vinnou pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákona, pod body 1), 4), 5) v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, vyjma bodu 1) spáchané ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, za to jí byl uložen podle § 238 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona souhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, pro jehož výkon byla podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. řádu zařazena do věznice s ostrahou, a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 roků.

Obv. M. L. byla výše citovaným rozsudkem uznána vinnou trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. b) tr. zákona, pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zákona v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, spáchanými ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, za to jí byl uložen podle § 251 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona souhrnný trest odnětí svobody v trvání 13 měsíců, pro jehož výkon byla podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. řádu zařazena do věznice s dozorem.

Oběma obviněným byl rovněž podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. zákona uložen trest propadnutí věci, a to věci ve výroku rozsudku blíže specifikovaných.

Ve vztahu k oběma obviněným byly podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušeny výroky o trestu z pravomocného trestního příkazu Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.8.2008 sp.zn. 5 T 122/2008 a pravomocného rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2009 sp.zn. 1 T 214/2008, současně byla zrušena všechna další rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Rozsudek nabyt právní moci ve vztahu k obv. R. K. dne 20.6.2009 a ve vztahu k obv. M. L. dne 8.9.2009. Trestná činnost byla spáchána v době od 7.8.2008 do 15.8.2008.

Obv. M. L. uložený trest odnětí svobody vykonala dne 15.2.2010 a obv. R. K. dne 22.9.2010.

Napadenými rozhodnutími a v řízení jim předcházejícím byl Okresním soudem Plzeň-sever porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 a § 278 odst. 1 tr. řádu v neprospěch obviněných M. L. a R. K.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nebytný pro jejich rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 278 odst. 1 tr. řádu, v tehdy platném znění, se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Stížností pro porušení zákona napadenými usneseními bylo rozhodnuto o návrhu státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever na povolení obnovy řízení ve prospěch obou obviněných, který byl doručen Okresnímu soudu Plzeň-sever dne 15.2.2010. Návrh byl odůvodněn tím, že v trestní věci Okresního soudu Plzeň-město sp.zn. 5 T 122/2008 byl oběma obviněným trestním příkazem ze dne 27.8.2008 uložen rovněž trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin. Jinak řečeno, v obou trestních věcech uložené tresty obecně prospěšných prací přesáhly dle návrhu na povolení obnovy řízení nejvyšší možnou výměru trestu obecně prospěšných prací stanovenou za doby účinnosti trestního zákona (do 31.12.2009), tj. dle § 45a odst. 1 a § 36 tr. zákona. Okresní soud výše citovanými usneseními tomuto návrhu vyhověl, aniž však konstatoval, zda obnova řízení byla povolena ve prospěch či neprospěch obviněných. Každopádně však zrušil výrok o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2009 č.j. 1 T 214/2008-231.

Z výše citovaných rozhodnutí vyplývá, že okresní soud při rozhodování o návrhu státní zástupkyně na povolení obnovy řízení nebyl důsledný co do rozsahu provedeného dokazování, přestože již zásadní důkaz ve věci, a to rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 26.5.2009

sp.zn. 9 T 49/2009, měl k dispozici. Tímto rozsudkem bylo napraveno výše citované pochybení při ukládání trestů oběma obviněným ve věci Okresního soudu Plzeň-sever. Okresní soud přestože měl rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 26.5.2009 sp.zn. 9 T 49/2009 k dispozici, neprovedl při veřejném zasedání tento důkaz, a ani neopatřil opis rejstříku trestů obou obviněných. Pokud by okresní soud v rámci tehdy prováděného dokazování postupoval zodpovědně, musel by zjistit, že rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město sp.zn. 9 T 49/2009 bylo rozhodnuto v otázce trestu ohledně obou obviněných tak, že v případě obviněné R. K. byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou, a že postupem podle § 35 odst. 2 tehdy platného a účinného trestního zákona byl zrušen nejen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.8.2008 sp.zn. 5 T 122/2008, ale i výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2008 sp.zn. 1 T 214/2008, a to včetně všech dalších obsahově navazujících rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Ohledně obv. M. L. byl rovněž ukládán souhrnný trest odnětí svobody v trvání 13 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s dozorem. I ohledně této obviněné byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň-město v již zmiňované trestní věci sp.zn. 5 T 122/2008, tak i výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7.1.2009 sp.zn. 1 T 214/2008, opět s důsledky plynoucími z ustanovení § 35 odst. 2 tr. zákona. Okresní soud Plzeň-sever v době, kdy vyhověl návrhu státní zástupkyně na povolení obnovy řízení, rozhodl ve vztahu k oběma obviněným o povolení obnovy řízení ohledně trestů, které v důsledku již zmiňovaného pravomocného rozhodnutí Okresního soudu Plzeň-město ze dne 26.5.2009 sp.zn. 9 T 49/2009 neexistovaly.

Pro úplnost dodávám, že Okresní soud Plzeň-sever po povolení obnovy řízení rozsudkem ze dne 8.4.2013 č.j. 1 T 214/2008-667 ve věci opětovně rozhodl, kdy při nezměněném výroku o vině z rozsudku č.j. 1 T 214/2008-231 podle § 44 tr. zákoníku upustil u obou obviněných od uložení souhrnného trestu, a to u obv. M. L. ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.8.2008 sp.zn. 5 T 122/2008, který nabyl právní moci dne 9.10.2008, u obv. R. K. ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu Plzeň-město ze dne 30.12.2008 sp.zn. 5 T 192/2008. K odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň sever ve věci rozhodoval Krajský soud v Plzni, který usnesením ze dne 19.6.2013 sp.zn. 50 To 217/2013 podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu zrušil napadený rozsudek Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 8.4.2013 č.j. 1 T 214/2008-667 a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil okresnímu soudu.

Z výše uvedeného vyplývá, že ve věci obviněných M. L. a R. K. vedené u Okresního soudu Plzeň-sever pod sp.zn. 1 T 214/2008 je třeba zjednat nápravu.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud ČR:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 9.6.2010 č.j. 1 T 214/2008-401 v případě obv. M. L. a pravomocným usnesením Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 12.7.2010 č.j. 1 T 214/2008-409 v případě obv. R. K. byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 a § 278 odst. 1 tr. řádu v neprospěch obv. M. L. a obv. R. K.,

2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadená usnesení zrušil a rovněž zrušil všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu, případně podle § 271 odst. 1 tr. řádu

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 36/2014](#)

[8 Tz 37/2014](#)